

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska (spr)

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **M. G.**

przeciwko **H. K.**

o unieważnienie umowy dożywocia

na skutek zażalenia powoda

na postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 14 maja 2012 r., sygn. akt I C 606/11

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym orzeczeniem Sąd I Instancji oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa wskazując, że analiza dokumentów oraz zeznania świadków (nie pozostających w bliskich relacjach z powódką) nie dają podstaw do ustalenia, że powództwo zostało uprawdopodobnione.

W zażaleniu powódka wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia, polemizuje z taką oceną Sądu I Instancji, powołując się na konkretne dowody z przeprowadzonego postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie jest niezasadne, aczkolwiek przyjąć należy odmienną od Sądu I Instancji argumentację.

Jak wynika z wniosku o zabezpieczenie powództwa (k 335) żądanie wniosku o zabezpieczenie powództwa zostało sformułowane jako żądanie „ustanowienie zakazu zbywania i obciążania przez pozwaną lokalu szczegółowo opisanego (...) oraz nakazanie wpisania stosownego ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu sądowym”.

Jak już wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Sądu Apelacyjnego księgi wieczyste służą ujawnieniu stanu prawnego nieruchomości (łącznie z wpisem praw i roszczeń osobistych określonych w art. 16 ustawy o księgach wieczystych i hipotece). W granicach określonych prawem jest tu również miejsce na wpis ostrzeżeń kwestionujących ujawniony w księdze wieczystej stan prawny nieruchomości; nie mieści się w tej kategorii wpis „informacji” (bo

przecież nie ostrzeżenia) o toczącym się postępowaniu; nawet pod rządem art. 10 ustawy o księgach wieczystych nie ujawnia się w księdze wieczystej informacji o toczącym się postępowaniu sądowym lecz dokonuje się wpisu „ostrzeżenia o roszczeniu” (o roszczeniu w sprawie niezgodności wpisu w księdze wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym).

Również z perspektywy prawa procesowego żadna „informacja” o toczącym się postępowaniu sądowym, skrywana pod pozorem wpisu „ostrzeżenia”, nie spełnia bynajmniej właściwej funkcji zabezpieczającej. Nie służy ona ochronie przed zagrożeniem dla celu procesu w rozumieniu art. 730¹ § 2 kodeksu postępowania cywilnego. Właściwym w takiej sytuacji jest wpis ostrzeżenia o **ustanowionym zakazie** (art. 755 § 1 pkt 5 k.p.c.).

Z tych zatem względów, mając na rozwadze treść art. 736 § 1 pkt 1 k.p.c. wniosek należało oddalić a w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 397 § 2 k.p.c. i art. 385 k.p.c.).

Dodać jedynie należy, że w przypadku możliwości merytorycznego rozpoznania wniosku, wymyka się kognicji Sądu II Instancji dokonana przez Sąd I Instancji ocena uprawdopodobnienia roszczenia.

Zaskoczenie budzi bowiem, że po prawie półtora roku procesu i przeprowadzeniu szeregu dowodów zarówno z dokumentów jak i dowodów osobowych, uzasadnienie Sądu jest tak lakoniczne i uniemożliwia ocenę przyczyn oddalenia wniosku z powołaniem się na brak uprawdopodobnienia.

Co do żądania kosztów postępowania zażaleniowego, zgłoszonych w odpowiedzi na zażalenie wydaje się, że wystarczające jest wskazanie treści art. 108 § 1 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

mw